

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORISKA STRAŽA

Št. 38

V Gorici, v petek 21. maja 1926.

Leto IX

Ne frankirana pisma se
ne sprejema. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
»GORISKE STRAŽE«.
Tisk Katoliške tiskarne
v Gorici, Riva Piazzuta
štev. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli štev. 5.
— (prej Scuole). —
Telef. int. štev. 308.

Pismo tolminskega drvarja.

Zadnjič smo priobčili v našem listu članek »Glas ljudstva«, ki ga nam je poslal zaveden naš somišljenik iz Idrije. Danes objavljamo, kakor smo obljubili, dopis pripravitega tolminskega delavca — drvarja, ki pozorno zasleduje vse naše politično življenje. Želimo prav iskreno, da bi gospodje okrog tržaške »Edinosti« spoznali pravo mnenje našega ljudstva in uvideli, kako njihova trmasta samoljubnost škoduje naši celokupnosti. Rokopisa obeh člankov si gospodje edinjaški voditelji lahko ogledajo v našem uredništvu, če bi mogoče dvomili o sodbi našega ljudstva nad njihovim početjem.

Večni in neprestani časnikarski boji med to peščico Slovanov v Italiji so mi že večkrat dali misliti, da je ta prepir le nekaka kost, katero si »edinjaši« in »klerikalci« med seboj skrivaj menjavajo in posojujejo, da si tako obojni gospodje z njo svoje kaše zabeljajo. Zato sem že večkrat želel te svoje misli v javnosti povedati ter prav pošteno obojne gospode »ožehtati«. Ugotoviti sem skušal na razne načine, da je ves ta prepir nevednemu kmetškemu ljudstvu samo pesek v oči in da na ta način obojni gospodje najlažje napolnjujejo svoj prazen papir. Dobičke — od ubogega naroda — sem si mislil, si pa med seboj po bratovsko razdele. Dalje sem si mislil, da so celo vse sklenjene in poslane resolucije le v nekako tolažbo slov. staršem.

Ker si pa nisem na noben način mogel misliti, da bi bilo mogoče v slovenskih vrstah dobiti toliko izdajalcev, ki bi na tako krut in hri navski način hoteli podjarmiti toliko svojih bratov, zato sem pričel bolj pogostoma čitati obojen tisk. Polagoma sem pa prišel do dvoma, ali niso morda res temu krive katere osebnosti med tema strujama. Ker so pa za vsakega zavednega Slovenca sedanji časi prerresni, si zopet nisem mogel misliti, da bi take osebnosti, — posebno pa pri voditeljih naroda — toliko časa javno trajale.

Ker sem pa, kakor že rečeno, priprost delavec, se od začetka nisem mnogo brigal za take stvari. Ko pa sem nekega dne slučajno pregledoval sedanje knjige in zvezke šolskih otrok, sem začutil v sebi neko žalost, katera se je pa kmalu spremenila v veliko dolžnost, pomagati po svojih močeh tem našim otrokom. Edina pot, na kateri bi pa mogel vsaj nekoliko izpolniti to svojo novo dolžnost, sem spoznal v prosv. organizacijah. Zato sem pa kmalu sklenil, da se včlanim tudi jaz v eno takih društev.

Ker so pa bili moj ded, moj oče in moja mati katoličani, sem se čutil dolžnega, da se tudi jaz ne smem ogibati društva, ki ima v svojem programu tudi kršč. načela.

Po kratkem času društvenega življenja sem pa že spoznal in dobil glavne vzroke in ovire, katere branijo slovenski mladini in njenim voditeljem do enotne organizacije, katera bi morala biti in postati kot nekako učilišče in šola naši mladini.

Da pa ne more priti do tega, je glavni in prvi vzrok ta, da jih je mnogo, ki jim krščanska načela ne ugajajo, ki ne marajo, se sramujejo ali pa tudi sploh nočejo in si niti ne prizadevajo po njih ži-

veti. Ker pa še hodijo v cerkev in mogoče tudi k spovedi, seveda tega nihče noče priznati, zato pa tudi toliko teh puhlih izgovorov. Drugi vzroki pa so še: denar, čast in pa trma ali »kapric«. Če se že kmetijski fant ali dekle drži — kljub vsemu spoznanju — svojega »kaprica«, koliko bolj se potem držijo tega učes-

Kaj se godi po svetu

Kamen se je sprožil.

Razvoj političnega življenja gre v gotovi smeri naprej. Ne bodo ga zaustavili. Ta smer kaže v urejeno Jugoslavijo. Kamen se je sprožil, ko so začeli radikali sami mrmrati proti vseoblastnosti svojega sivega vodje Pašiča; poštenjaki so se združili, da pobijejo korupcijo in poženejo z odločilnih mest vse, ki so grabili, kriti s svojim visokim stališčem, iz državnih blagajn; radičevci pa tudi uče svojega poglavarja, da ne gre vedno skakati sem ter tja, temveč da mora tudi politik ubrati stalno, jasno in določno pot. Saj vemo, da sicer politiki, ki se zmuznejo kot ribe iz mreže lahko trenutno kaj dosežejo, a trajne, načelne vrednosti ves njihov trud ne bo imel nič.

S tem čiščenjem v političnih taborih je napočil čas, ko bo Jugoslavija rešena iz nepravilnih rok.

Pašičev sin Rade, ki se sedaj solnči v Opatiji, je že dobil nekaj zaslužene kazni pred sodniki. Obsodili so ga na 15 mesecev ječe in na veliko globo. Tako je nevredni sin omadeževal ugled starega očeta, ki mu je treba priznati, da je za Jugoslavijo dosti pomenil. Pa še druge umazane reči visokih uradnikov so imele priti na svetlo.

Kamen, ki se je sprožil, je v petek trčil tudi ob Uzunovičevo vlado in jo podrl.

Ljudska sodba.

Opozicija (to so demokrati Davidovičevci, Slovenska ljudstva stranka, muslimani in zemljoradniki) je že pred sklicanjem parlamenta zahtevala, naj vse afere sodijo in obsodijo ljudski zastopniki, poslanci. Zato je predložila poseben zakon o pobijanju korupcije. To je sicer že hotela izvršiti Davidovićeva Koroščeva vlada, a je ravno vsled tega padla pred tistimi, ki so se sodbe zbal. Zdaj ni več bilo mogoče, da bi se državni sleparji ubranili ljudske sodbe.

14. maja je orožništvo močno zastražilo zbornično palačo. Mahoma se je zvedelo, da bo parlament imel važno sejo, da se država ozdravi. Na dnevnem redu so bile interpellacije parlamentarnih skupin o korupciji. V imenu opozicije je govoril bivši finančni minister dr. Kumanudi, ki je prinesel dokaze o sleparijah Rade Pašiča. Njegov stvarni govor je potlačil samozavest radikalov, ki so poslali v boj nekatere svoje najboljše govornike, da bi omilili vtis Kumanudijevega govora.

Še bolj je padel na tehtnico govor Pašičevega tekmeča Ljube Jovanovića, ki je govoril, kako je hotel razčistiti razmerje v radikalni stranki in izključiti iz nje nepoštenjake, a so zato njega poštenega vrgli iz svoje srede. Govoril je mirno in prepričevalno. Ob enih zjutraj so

ni doktorji, ki sta jim čast in denar največji smisel življenja. Da bi se torej obe struji načeloma zedinile, je skoraj nemogoče, zato je pa že skrajni čas napraviti vrhovni narodni svet, kjer bi se lahko skupaj delalo za naše jezikovne pravice in za obstoj naroda. Kdor bi pa ta nepotrební narodni svet odklanjal, ga lahko vsak priprost človek smatra za izdajalca in rušilca domovine in naroda.

Drvar.

govorniki končali. Prišlo je do glasovanja o vladnem in protivladnem predlogu.

V imenu vlade je dr. Radonić predlagal, naj se za zdaj vsa ta vprašanja oddajo v presojo posebni komisiji. Parlament naj se pa bavi z drugimi posli. Proti pa je bil predlog radičevcev in združene opozicije, ki zahteva, naj se takoj sprejme zakon o pobijanju državnih sleparij. 21 poslancev naj pa med tem preišče vse sleparije in poroča o tem v parlamentu, ki bo sleparje izročil sodnikom. Ta predlog hoče torej korenito izruti pleve in mu tudi za naprej zamoriti bohotno rast.

Pa še tretji predlog se je stavil in sicer od samostojnih demokratov (Pribečevićeva Žerjavova skupina), ki se ne pridružujejo ne opoziciji ne vladi, marveč puščajo svojim poslancem prosto pot, naj se odločijo za vlado ali proti. Čemu, to bomo spodaj povedali.

Pri glasovanju je bilo za vladni predlog 127 poslancev, proti pa 150. Vlada je bila poražena. Videlo se je tudi, da so radičevci spet izdali svoje zaveznike radikale. A tudi, da so se samostojni demokratje, čeprav vpijejo proti Pašiču, približali njegovim ljudem.

G. Uzunović pade in spet vstane.

Po svojem porazu je Uzunović podal ostavko. Toda kralj jo ni sprejel in mu je naročil, naj se še naprej pogaja, da sestavi svojo novo vlado. Davidovičevci ga niso niti poslušali. Pač pa sta se zglasila pri njem Radičeva odposlanca Preka in Slovenec Pucelj, ki sta mu javila, da so radičevci še naprej pripravljeni sodelovati z njim. Da so pa včeraj v zbornici glasovali proti radikalom, da je bilo samo nespozumljenje itd. Koncem vseh koncev so se pobotali. Samo Pavle Radič je odletel za svojim stricem Štefanom. Njegovo mesto pa je zasedel poslanec Šibenik, baš tisti, ki je prejšnji dan v zbornici stavil predlog proti radikalom... V ostalem pa se ni v vladi nič izpremenilo.

Borba proti korupciji.

Štefan Radič je torej podprl novo Uzunovičevo vlado. Rekli smo že enkrat, da se silno boji radikalnega maščevanja. Zato se pa z vsemi štirimi sili v vlado, ker če ne, bo pelo po njem. Tako je torej popustil od svojega gesla »dol s korupcijo« in je spet prijatelj s tisto gopodo, ki jo je pred svojimi seljaki na križ deval. To je resnost, kali?

Ostale opozicionalne stranke pa mislijo s svojo borbo proti korupciji silno resno. Zmenili so se že vodje opozicije Korošec, Spaho, Davidovič, Ljuba Jovanović in Jova Jovanović, predsednik zemljoradnikov, da skličejo za 30. maja velik shod proti korupciji. Ta shod se ima vršiti v Ljubljani. Tako naj

bi ljudstvo samo zvedelo, presodilo in obsodilo vse, ki jim je država za molzno sivko. Kakšen bo ta ljudski glas? Če ne bo spet potvorjen, si lahko mislimo.

Pa za naprej?

Stavbo so spet zakrpali. Pa se bo malta spet zmeščala in razpoke se bodo pokazale. Razvoj, smo že zgoraj rekli, gre svojo pot do konca.

Med radikali se že kažejo odločne nove poteze. Jovanović je ustanovil svoj klub. Sedaj ima 11 poslancev. Prvič v zgodovini Jugoslavije se je enotna radikalna stranka razdvojila. In kdo je kriv? Par nepoštenjakovičev, ki so stari ugled močne stranke izrabili za svoj žep. Zato se mora vsak iskren Jugoslovian le veseliti, da se gnojne rane na mladem telesu temeljito izžgo.

Nova Uzunovičeva vlada ne bo dolgo. Priti bo moralo v kratkem do novih zvez. Kakor sedaj znamenja kažejo se bodo najprej srečali Pribečevićeva Žerjavovci, ki tako hlepe po politični moči, z radikali. Sestavili bodo volivno vlado spet s Pašičem na čelu. Strankarstvo bo zadrževalo. Toda upamo si že danes izreči, da po tem, če že ne pred tako vlado, pridejo do moči in besede možje, ki bodo stopili pred svojega kralja in mu prisegli kot voditelji vlade sestavljene iz Srbov, Hrvatov in Slovencev. Ta čas že zori...

* * *

Mesec maj ni prinesel le slabega vremena, temveč tudi celo vrsto novih političnih dogodkov, ki so marsikako državo stresli do temelja. Zadnjič smo se malo dalje ustavili pri Poljski, za potrebo bi še danes o njej govorili, ker ji grozijo nove šibe.

Dejali smo tedaj, da tudi Nemčije niso pretresljaji pustili v nemar.

»Star kri ne fali.«

so dejali po starem. Pa drži. Desničarske monarhistične stranke so vedno na delu. Kjer morejo rujejo in ščujejo proti republikanstvu in republikanskim strankam. Ko je bil za državnega glavarja izvoljen stari maršal Hindenburg, ni nehala biti konca monarhističnega veselja, češ ta bo že pokazal tem pretetim republikancem, ki s pol očesa škilijo na boljše vike in kričijo, da je treba zdaj miru in ne misliti na obračun s Francozi. Hindenburg pa je varno in previdno vozil svojo barko in se ni nagnil preveč ne na desno ne na levo. Desničarji so to smatrali za slabost in so zmeraj več tal pridobivali. Dr. Luther, državni kanceler, ki je tudi hodil po zlati sredi, se je rad vzdržal na površju z mnogim popuščanjem desničarjem.

Katere barvice so lepše.

Toda mož se je spotaknil, kjer je najmanj slutil. Ne odpravina nemškimi knezom, ne locarnski podpis, marveč barva državnega praporja, simbol nove in stare dobe, to ga je podrl. Stara cesarska zastava se je svetila v črno-belo-rdečih barvah, republikanci pa so dvignili črno-rdečo-zlato. Se ume, da so stari grofje in generali ter Viljemovci z dušo in telesom viseli na starih barvah.

Pred tedni je obiskal nemške naselbine v Ameriki bivši vodja nemške mornarice admiral von Beulke. Ko je prišel domov, je brz šel v Viljemovo cesto, kjer je sedež zunanega ministrstva in je poročal, da so vsi Nemci v inozemstvu izre-

kli željo, naj bi na nemških poslaništvih v tujih državah plapolala stara nemška zastava, ki je osvojela svet. V ministrskih dvoranah, kjer še zmeraj veje malo starega Viljemovskega duha, so tuhtali, kako bi reč uredili. Pa so jo znesle brihtne butice in so pripravile načrt: v inozemstvu na konzulatih naj plapolata dva prapora. Na desni državni (republikanski), na levi pa trgovinski prapor, ki se blešči v starih rajhovskih barvah in ima le zgoraj v kotu majhen republikanski znak. To so pa zvedeli možje od leve in so čutili, da hočejo desničarji nekaj s tem pridobiti.

Nova vlada.

6. maja je socialni demokrat Scheidemann silovito napadel vlado, ki je pristala na novo odredbo o zastavah. Govoril je, da hočejo pristaši Hohenzollerncev nadvladati

ti republiko, cesar pa ljudstvo, ki je sito vseh knežjih pijavk ne bo dopustilo. S tem so se začela Luthru spodmikati tla. Centrum in socialni demokratje so ga napadli, ravno tako pa tudi desne stranke, ker se jim ni zdel ne krop ne voda.

To je pomenilo njegov padeč. 17. maja je Hindenburg imenoval voditelja katoliškega centra dr. Marxa za kancelarja. Vsi ostali ministri ostanejo na svojih mestih. Tako je Nemčija že tretjič izročila svoje krmilo v roke katoliškemu republikancu. Svojo podporo so objubili Marxu tudi socialni demokratje. Morda se bo torej zgodilo, da bo Nemčija prišla do močne koalicijske vlade ali pa do novih volitev, kjer se bodo snet merile moči mlade, nove Nemčije s stari mi silami, ki se v zadnjih naporih še držijo po koncu.

DNEVNE VESTI.

Investicija.

Preč. g. Ivan Frankè župnik v Čepovanu je bil danes investiran za župnika na Vogerskem. Iskreno častitam!

Rop v župni cerkvi v Vremah.

V noči od nedelje na ponedeljek 16. — 17. t. m. je bil iz stranskega oltarja sv. Mihaela, ki je zdaj posvečen presv. Srcu Jez., vzet 120 cm visok kip Srca Jez. Z njim je cerkev izgubila dragoceno umetnino, delo kiparja g. Franceta Gorše. Zalostna novica je globoko pretresla vso Vremsko dolino. Pred enim mesecem je bil kip ob veliki udeležbi ljudstva slovesno blagoslovljen. Od takrat češčenje Srca Jez. razveseljivo napreduje. Kip je bil ob nedeljah in praznikih številno obiskan od domačinov in tujcev. Tat kipa je moral priti v cerkev in se skriti v mraku, predno so se vrata zaprla. Stranska vrata, ki se dajo od znotraj odpreti, so bila v ponedeljek zjutraj odprta in od tam se je poznala sveža sled stopinj. Ker je vse drugo v cerkvi — razen odnešenega kipa — ostalo popolnoma nedotaknjeno, je bil zločinski rop izvršen z očitnim namenom preprečiti pobožnost do presv. Srca Jez. Satansko delo, ki pa ne bo uspešno, ker Bog je močnejši.

Ob drugi sedmini — Tonči Šavlijevi.

Tovariši! — Vsi vi, ki ste bili z njo, z njo delali in živeli, vsi vi, ki ste jo poznali, danes, ob drugi sedmini njene žalostne smrti, klonete v spominu pred njo in njenim delom. Vsi vi, ki veste kakšni so bili naši cilji, kaj smo si obljubili na razstanku, ko smo zapustili šolske

klopi učiteljskega v Tolminu, čutite danes da ni umrla le učiteljica, da ni umrlo le telo, da nas je njena duša zapustila in odšla boljsemu in srečnejšemu v naročje.

Ne jočemo na njenem grobu, le silno težo čutimo, ki je padla na nas in na naše delo. Čudno težo, ki si išče izhoda v besedi: Redčijo se vrste naših bratov.

Ne jočemo, gledamo in gledamo v temo, ki nas obdaja v njeni smrti. Ne jočemo, ne moremo, preveč so trpela srca naša in preveč so trudna. Klonimo pred njenim sarkofagom in vemo, da nas še čaka čas.

Bratje, oddolžimo se spominu nje, ki je bila z nami, nje, ki je vedela kaj in kje je naše mesto, nje ki se ni pustila vladati in je storila vse kar je bilo v njeni moči, da da svojemu rodu. Ni se vezala na ure pouka, ves čas je posvetila vzgoji svoje okolice. In rod njen jo je ljubil, rod njen jo je spoznal in ljubiti smo jo mi, ki smo jo poznali. Bratje je oddolžimo se njenemu spominu, postavimo ji spomenik naše ljubavi in vsega. Darujte, nabirajte in žrtvujte, naši sestri gre za spomin nas samih, našega stanu. Bratje, zbirajte in darujte.

Prostovoljni prispevki naj se pošiljajo na naslov: Zm. Krašna, Gorica, ul. Ponte Isonzo št. 16.

Ob drugi sedmini svoji sestri vsi njeni bratje. Za vse, ki vedo in znajo ceniti, za vse ki so trpeli in delali. V—i.

Poroka.

Dne 19. maja 1926 se je poročila na Trnovem gospica Stanka Živic z gospodom Benediktom Winklerjem od Nemcev. Poročil ju je ne-

življenja za krščansko vero. V ves likem preganjanju kristjanov je bil obsojen na smrt in obsojen. Pobožna legenda pripoveduje, da so ga umorili pri Majnici ob Soči, nasproti Sovodnjam. Veliki vihar preganjanja, ki je završal nad mladim krščanstvom, pa ni zatrl živih kalih, ki sta jih Mohor in Fortunat vsadila v deželo ob Soči. Iz zemlje, namočene s krvjo mučenicov je pognala nova rast, še lepša in krepejša. Krščanstvo se je v obsojki deželi razširilo in utrdilo. Ko so v šestem stoletju trume slovenskih pastirjev naselile vipavsko in soško dolino ter se razprostrle čez Sočo, so našle v novi domovini živi ogenj krščanstva, ogenj, ki ga je vžgal sveti Mohor s svojimi tovariši in pomočniki. Ta plamen krščanstva je ogreval naše ljudstvo skozi stoletja in ga ohranil dobro in zdravo.

Ta živi ogenj krščanske misli, ljubezni, preproščine, resnice in pravice naj gori tudi v sedanjih časih v naši deželi! Dedščino, ki smo jo prejeli po svetem akvilejskem apostolu Mohorju, hočemo ohraniti in še pomnožiti. Dobra krščanska

vestin stric č. g. Venceslav Belè, dekan v Kanalu. Mlademu paru želimo: Na mnoga leta.

Na Vitovljah

Pri M. Božji na Vitovljah bo oba binkoštna praznika služba božja kot po navadi. Če bo lepo vreme se objublja velika vdeležba.

»Naš Čolnič«.

Izšla je majska številka tega zanimivega našega družinskega lista. Prinaša poleg primernih leposlovij njih sestavkov tudi zajemljive članke o nemški katoliški organizaciji. Zlasti je umesten članek msgrja Arkota: »Ne pihaj tam, kjer te ne peče!« Vsi izobraženci naj bi prečitali med »Drobtinami« nasvete, ki jih društvenim voditeljem podaja dr. Jeraj. So zelo poučni.

Potni listi.

Zadnjič so našo tozadevno notico nekateri napačno umeli. Oskrbili se le vizum na potni list. Zato naj se oddajo potni listi, že izstavljeni, a še brez vizuma od pristojnih konzulatov, v Kat. knjigarni ali v Draščekovi hiši na Kornu. S tem si prihranite potnino v Trst in zamudno časa.

Tudi »cebanje« je nevarno.

Listič, ki mu pravijo »Voce di Gorizia«, je objavil neko pisanje, da slovanske sportne zveze na Primorskem delujejo preveč politično. Italijanske sportne organizacije so zategadelj že ukrenile potrebne korake pri oblastvih, da zabranijo politiko, ki je državi nevarna, pri »ce-

Kaj je novega na deželi?

Solkan.

V torek, dne 18. maja popoldne smo spremili k večnemu počitku g. Ano Fonzari, roj. Jakin, ki je tako tragično končala svoje mlado življenje, a baje ne po lastni krivdi. Marsikaj se o tem govori, a na jasnem si ni nihče. Radi tega se obračamo s ponižno prošnjo do g. kvestorja Diaza, da zadevo nepristransko preišče in krivca naznani, če je to res, kar se govori, pristojni oblasti, da prejme za njegovo brezsrčno in surovo dejanje po zakonu zaslužen kazni. Povzročiti smrt dveh nedolžnih bitij, spada po našem skromnem juridičnem mnenju vsekako pod kazenski zakon!

Št. Maver.

V nedeljo dne 9. t. m. smo imeli prvo veselico. Ta dan je prihitelo k veselici staro in mlado. Vidi se, da Št. Maverci razumejo pomen in cilj društva. Odoorali smo prve brazde na prosvetnem polju, kar nam daje še večji pogum, da se tem

balcih fusbala«. Joj, joj; otroci še na »peje« ne bodo smeli.

Senat.

Pred dvema dnevoma se je otvorila senatska zbornica. Pri seji je bila navzoča tudi ljubezniva majhna hčerka polkovnika Nobile, ki je preplul z Amundsenom tečaj. Mussolini je prišel v senat z rdečo rožo v roki. Najprej mu je predsednik častital, da je ušel napadu. Potem so proslavljali polet »Norvega« čez tečaj.

Proti izdajalcem.

Fašistovski listi pravijo, da bodo najprej občutili strogost zakona proti izdajalcem Italije v inozemstvu urednik Donati, ki urejuje v Parizu neki list, ki piše strašno proti fašizmu. Potem Cesare Rossi, ki je bil neki zapleten v Matteottijev umor, a je valil krivdo s sebe in nato pobegnul in še neki stenograf Fasciolo. Kaj pa ima ta na vesti?

Boj z liro.

Včerajšnji »Piccolo« pravi, da je inozemska špekulacija te dni liro tako globoko potisnila navzdol. Toda lira je inozemsko ofenzivo proti sebi junaško prestala. Da se valuta tudi z naprej ubrani takih naskokov, so ustanovili pri zakladnem nadzorništvu poseben urad.

Turški sultan — umrl.

Zadnjega turškega sultana Mehmeda II., ki je bival v krasnem San Remu, je zadela kap. Živel je v pregnanstvu, sicer udobnem, kamor ga je poslal Kemal paša.

bolj oklenemo društva življenja. Prosv. društvo v Št. Mavru se najprirčneje zahvaljuje v prvi vrsti g. Brezigarju, okrožnemu predsedniku goriškega okrožja iz Podgore. Zahvaljujemo se tudi našemu izobražev. društvu iz Solkana za brezplačno posojene kulise in njegovemu pevskega zboru, pevskega zboru prosv. društva »Soča« iz Oslavja, prosv. društvu iz Št. Florijana za posojeni zastor ter so sednjim društvom za obilno vdeležbo, posebno Oslavskemu in podsabotinskemu. Največ vdeležbe je bilo iz Oslavja. Srčna hvala tudi g. Doljaku Francu gostilničarju za prostor, deske za oder in ograjo. Prosv. dr. »Skala« v Št. Mavru.

Lom.

Prosvetno društvo v Lomu bo imelo svojo prireditev dne 30. maja. Natančnejši spored priobčimo prihodnjič.

Plave.

(Prireditiv.) Prosvetno društvo »Lipa« v Plaveh je priredilo dne 9. t. m. svojo večjo prireditev. Po tolikih deževnih dnevih se je naenkrat v nedeljo zjutraj zjasnilo nebo, kar je tudi omogočilo prireditev na prostem. Celotna prireditev je sijajno izpadla. Lepo vreme je privabilo mnogo ljudi na lepo okrašen prostor pri Mlinarjevih. Opazilo se je zlasti mnogo delavstva iz Anrovega med udeleženci, ki so ves čas prireditvi pazno sledili.

Prva igra: »Tri sestere« je bila bolj skrbno pripravljena od druge »Zamorec«. V Treh sestrah sta seveda najbolj ugajala občinstvu oče in Špela, a tudi ostali igralci so še precej dobro izvedli svoje vloge kot začetniki. Sicer pa ni bilo med gledalci onih strogih kritikov, mogoče jih je popoldansko vreme oplašilo. Nastopili so tudi trije pevski zbori pri prireditvi: kanalski, gorenjopoljski in domači pevski zbor. Seveda si je kanalski cerkveni pevski zbor osvojil srca poslušalcev najbolj. Ljudje so se radovoljnih in veselih obrazov razšli z željo, da bi bilo še več takih prireditev.

Odbor prosv. dr. »Lipa« v Plaveh se zahvaljuje vsem, ki so sodelovali pri prireditvi, posebno pevcem in zlasti g. režiserju. Bog plačaj!

Luč iz Ogleja.

Največja naša katoliška organizacija nosi ime svetega Mohorja. Mohorjevo društvo in Mohorjeve knjige pozna skoro večina slovenskih družin. Zakaj so dali naši škofje tej cerkveni družbi ime po svetem Mohorju?

Dolga stoletja so že pretekla, odkar je v mestu Akvileji, ki mu pravimo po naše Oglej, vladal škof Mohor. Oglej je bil velika rimska naselbina, ki je štela v najlepših časih pol milijona prebivavcev. Mesto je bilo v onih časih pagansko. Le majhna skupina gorečih kristjanov je živela v njem. Izročilo pravi, da je evangelist Marko na svojih apostolskih potovanjih obiskal tudi Oglej in posvetil za prvega oglejskega škofa Mohorja, imovitega in učenega moža. Škof Mohor je iz Ogleja potoval po deželi ob Soči, in je oznanjal katoliško resnico. Prinesel je divjim, mladim rodovom, ki so bili naseljeni po soški in vipavski dolini, luč krščanstva, resnico in življenje. Z njim je misijonaril dijakon Fortunat, njegov najzvestejši pomočnik. Fortunat je dal

Lokavec.

V nedeljo 16. t. m. smo imeli pri nas sklep gospodinjske nadaljevalne šole. Vršil se je v šolskih prostorih. Navzoči so bili poleg številnih občanov g. did. ravnatelj iz Ajdovščine, g. župan s celokupnim starešinstvom in zastopnik občine Skrilje — Sv. Tomaž. Vodja tečaja g. Leop. Paljk je podal daljše poročilo, iz katerega posnemamo, da je posečalo tečaj 42 deklet, 36 iz Lokavca, 6 iz Sv. Tomaža. Tečaj je trajal 6 mesecev, pouk se je vršil dvakrat na teden v večernih urah. Obravnavalo se je kmetijstvo, zdravstvo, slovstvo in italijansčina. Namen šole je bil preskrbeti podeželskemu ženstvu splošne in strokovne izobrazbe, ki naj ga vsposobi za gospodinjska opravila, da bo moglo samostojno in umno voditi naše domove in biti opora možu pri njegovem težkem delu. G. didaktični ravnatelj je opozarjal dekleta na veliko važnost takih tečajev in jih je pozival, naj pridobljeno znanje pridno vporabljajo v vsakdanjem življenju. Zahvalil se je tudi g. voditelju Paljku za trud in požrtvovalnost, ki ju je imel s tečajem, katerega je vodil povsem brezplačno. Govorila sta še g. župan Čibej in zastopnik občine Štomaž — Skrilje, ki sta naglašala velik pomen takih gospodinjskih tečajev. Z razdelitvijo spričeval je bila lepa prireditelj končana. Priporočamo tudi drugim vsem, naj po možnosti prirede slične tečaje, ker so za naše gospodinje po deželi velike važnosti.

Straža pri Cerknem.

Prosvetno društvo na Straži pri Cerknem nastopi v nedeljo 30. maja ob 2½ pop. pri g. Pirihu s prireditvijo. Vljudno vabimo vse naše sosede, da nas ta dan posetijo.

Doberdob.

Oblastva so potrdila kot podežata dosedanega župana g. Josipa Zuziča. Občinarji so dosedaj z njim bili zadovoljni, zato so veseli, da imajo za občinskega načelnika moža, ki pozna domače razmere.

Livak.

Fantje telovadci so pri nas zelo pridni. Redno vadijo. Zdaj mislijo tudi na igro, da bi si mogli kupiti telovadne majčice.

Bovec.

Pavel Pretner iz Bovca št. 102 nas prosi, da objavimo, da je bil dotični gospod, ki je oklofutal nekoga rudarja v brivnici v Bovcu, gospod Izidor Ostan, trgovec v Bovcu. Oklofutani pa je Pavel Pretner sam.

Borjana.

Neznani tatovi so v noči od nedelje na ponedeljek odnesli posestniku Antonu Sabotiču v Stanoviščih 24. kola od voza. Čudno, čemu jim bo služilo? Kdor ima za tatovi kak sled, naj proti nagradi javi imenovanemu.

Cerkno.

Na praznik vnebohoda se je prigodila pri nas težka nesreča. Gospa Marija Mesar, vdova davčnega kontrolorja, stara 72 let, je šla na grob svojih dragih. Ravno ko je hotela stopiti po stopnicah na pokopališče je pridivjal za njo luksuzni avtomobil in jo je z zadnjim kolesom tako nesrečno zagrabil, da jo je prevrgel in zelo težko poškodoval. Zdravi se sedaj v sanatoriju S. Giusto v Gorici. Želimo ji skorajšnjega okrevanja.

Studeno pri Postojni.

Šolska mladina se pridno pripravljala na nastop, ki se bo vršil nepreklicno na binkoštno ned. in ponedeljek ob 4 uri popoldne v dvorani »Gasilnega društva« v Studenem. Zadovoljni smo, da nam bo po dolgem času zopet dana prilika preživetja v družbi našega naraščaja par veselih urc, ki nam ostanejo brezdvomno v spominu. Kakor je raz-

vidno iz sporeda, nas hočejo to pot presenetiti z dvodejanko »Skrati« in očarujočim »Plesom vil«, katere spremlja domači orkester. Ker je čisti dobiček namenjen domači šoli in je nastop domačega orkestra za našo vasico nekaj novega, se vabijo vljudno vsi, ki se veselijo napredka našega naraščaja, da se odzovejo blagemu namenu.

Dornberg.

»Opazovalec« iz Zalošč v zadnji »Goriški Straži« ošteva Dornberžane radi njih pičle udeležbe pri zadnji prireditvi »Bralnega društva« in jih pouči, da bi morali imeti več smisla za medsebojno društveno pomoč. Da dosledno izpolnimo njegov dopis povejmo, da je bilo razumevanja od naše strani dovolj. Saj smo dosti pomagali pri igri. Ko pa je bila igra že enkrat odnešana in je tudi ta dan kazalo za dež — povrhu je pa še »Edinost« pisala, da so vse prireditve ustavljene, ni čudno, da ni bilo tudi z Zaloščani gneče na veselilnem prostoru; pač pa bolj v gostilnah. Ne zbuja mo krajevnega samoljubja! — Šicer pa se na splošno opaža, da nimajo društva pri širšem občinstvu one zaslovljenosti, kot so je vredna. Ne le, ko društvo prične z delovanjem — v hipnem navdušenju, ampak tudi pri poznejšem delu! Če slišimo, da so nabrali pri tem plesu fantje dvatisočpetsto, pri onem dvatisoč itd. za norosti, dajmo svoj davek ki smo ga dolžni naši po izobrazbi stremeti mladini! Spodbudimo s tem tudi one redke, ki se nesebično žrtvujejo. Vsa naša društva so revna, njih dohodki so pičla člana rina in izkupiček iz prireditev. In iz tega naj se vzdržuje čitalnica, knjižnica, plačujejo prostori, razsvetljava, razni tečaji itd. In kakšni so današnji izkupički prireditelj, to vejo oni, ki si poskušajo. Zato imejmo več razumevanja za društva, ki so v vsaki vasi neobhodno potrebna.

Gaberje na Vipavskem.

Ker tukajšnje prosvetno društvo »Danica« vsled slabega vremena dne 16. t. m. ni moglo prirediti pevske prireditve, se bo ista vršila na binkoštni pond., dne 24. t. m. Poleg domačega pevskega zbora sodelujejo zbori iz Rihemberga, Brji in Gor. Branice. Program je obilen ter je zastopana večina slov. skladateljev. Med odmori svira tamburaški zbor iz Rihemberga. Prijatelji slovenske pesmi pridite! K obilni udeležbi vabi odbor.

Borovnica pri Podmelcu.

Dne 12. t. m. je po dolgi in mučni boleznini v goriški bolnišnici mirno v Gospodu zaspal posestnik Ivan Drole. Pogreb pokojnika se je vršil dne 14. t. m. na goriško pokopališče. Pokojnik je bil vzoren krščanski gospodar in zvest čitatelj »Goriške Straže«. Pokoj njegovi duši! Družini naše sožalje!

Erzelj.

Mi že presedajo govorice po naši vasi, da sem bil jaz dopisnik članka v »Goriški Straži« z dne 21. marca, s podpisom F. V. Omeniti moram, da so že davno pretekli tisti časi, ko sem se jaz zanimal za kroniko vaške mladine. Tudi moje ime ne odgovarja podpisu zgoraj imenovanega članka.

Sumi se tudi moj nečak Fr. Vovk, ki je dovršil ljudsko šolo šele pred 2 leti; jasno tedaj, da se on ni vtičkal v to stvar.

Upam, da bo naša mladina tok svoje govorice morala obrniti v drugo smer. Anton Vovk.

(Op. uredništva: Potrjujemo resničnost zgornje izjave.)

Iz idrijskih hribov.

Lep kraseni dan na praznik Vnebohoda Gospodovega me je zvalil zgodaj zjutraj v hribe. Potrudim se da sem bil že ob 6. uri v Ledinah pri službi božji. O tem kraju sem že preko večkrat čul in bral v časopisih, kako imajo v tej župniji lepo

cerkveno petje. Poln radovednosti grem na kor, da si malo od bližje ogledam ta znameniti cerkveni zbor; a kako se začudim, ko vidim, da se cerkvenik sam muči s petjem in orglanjem! Kje pa je sedaj toliko hvalisani cerkveni zbor? Cerkevno petje bi se vendar moralo gojiti v čast božjo, ne pa samo zato, da se ob gotovih slovesnostih žanje pohvala od ljudi!

V Ledinah zvem, da je danes na Gorah cerkveni shod ali žegnanje, kamor pride ta dan od vseh strani vse polno ljudi. Napotim se tudi jaz tja, ker je bil dan tako lep in krasen, da ga je bilo vredno izriniti! Med potjo mi povedo, da je Antona Seljaka iz Idrška zadela velika nesreča. Pri delu na polju ga je konj brcnil v glavo, mu izbil več zob in ga močno poškodoval, da so ga morali peljati v bolnišnico; v neki drugi hiši v tej vasi pa da se vrše velikanske priprave za popoldanski ples. Ko pridem na Gore, je bila majhna lepa cerkva že polna vernega ljudstva, zunaj na pokopališču pa še ljudi za eno tako cerkev. Ostanem kar pri teh in prisostvujem sv. maši. Cerkevni zbor je lepo prepeval med darovanjem in sv. mašo; ima nekaj prav lepih in izbornih glasov, dobro voljo in veselje do petja; le škoda, da je brez pravega pevovodje! Ko so zaključili slovesnost s pesmico »Povsod Boga«, je vse ljudstvo obstalo in poslušalo do konca! Ples v Idršku se je pa, kakor govore poročila, končal s pretepom. Spametujte se že vendar enkrat, ljudje božji, in opustite to neumno plesno norenje, ki nikakor vam ni v čast, ampak le v škodo in sramoto!

Čezsoča.

Preteklo nedeljo 9. maja t. l. je napravilo prosv. društvo »Zlatenik« v Čezsoči poučni izlet in sicer iz Bovca v Čedad, Palmanovo in Oglej. Ob 4. uri zjutraj je odpeljala koriera iz Bovca, ob 8. in pol smo že izstopili na trgu nekdanjega mesta Ogleja. Z velikim zanimanjem smo si ogledali tam razne zgodovinske predmete. Ostali smo tam do 1. ure pop., potem smo se odpeljali proti Gorici; v Podgori smo se vdeležili popoldanskega blagoslova. Potem smo šli naravnost v dvorano »Mladike« v Gorici, kjer nas je sprejel č. g. S. Stanič z lepim nagovorom. V Gorici so nas obiskale tudi nekatere članice tega društva. Ob 7. uri zvečer smo se odpeljali od tam proti Bovcu. Vreme smo imeli prav ugodno. Meseca junija napravi omenjeno društvo izlet na Sv. goro — če bodo razmere dopuščale. Član.

Prapetno.

Draga Straža, malo se oglašamo iz naše vasi; zatorej sprejmi teh par vrstic: Tu so razmere posebno zadnji čas že take, da človek res ne more biti več tiho. In kje? Na naši gostilni. Tu se shajajo in krožijo neprestano okrog ljudi dve nedoletni deklici. Vsak moment so navzoče, kakor bi jih kdo klical. Že mnogokrat sem slučajno naletel in videl sem take prizore, da še ne takih. In veliko pohujšanje mladine radi neprevide gostilničarke. Toliko v opomin. Oskrbniku njih pa pravimo, naj se zdrami in pregleda na kateri poti so ti otroci.

Priletel vaščan.

Tolmin.

V noči od 9. na 10. t. m. je bila ukradena krava v Gabrijah vdovi Leban Jožefi, po domače Mlinarjevi. Takoj so šli na vse strani možje in fantje, da bi dobili tatu. Nekateri so se že vračali z žalostnim poročilom, da niso dobili nobenega sledu. Ena skupina je pa le imela srečo. Zvedeli so, da je gostilničar na Kamnem — onstran Soče — kupil to jutro kravo. Šli so v hlev in takoj spoznali, da je ukradena krava, katero so na mestu vzeli in peljali domov. To je gledal gostilničar, a mu niso pomagali nobeni izgovori! Kravo je kupil brez potnega lista, zanjo je dal 1000 L, tatova sta mu jo že ponujala prejšnji dan, in natanko opisala še predno sta tatvino izvršila. Tatova sta pa bila znani pretepač Kavčič Franc, vulgo Marjutov iz Dolj št. 22 in še eden postopač. Ko so ju zasačili orožniki v Kobaridu, sta si že denar razdelila in hotela pobegniti. Dogodek je pa vsem resen opomin, ne kupujte nikdar živine brez potnega lista in gospodarjem opomin, da dobro zaklepajo, ker zlikovci nimajo usmiljenja ne s siromakom, ne z vdovami.

Vendar je konečno izginila s poročila tista strgana baraka pred cerkvijo. Čudimo se le, da je županstvo toliko časa pustilo na tako očitnem mestu tako umazanost. Vse pohvale je vredno tudi županstvo, da je poskrbelo, da so se izvršili nasadi dreves ob javnih poteh. Le žal, da so nasadili brezo, ki ne bo v nobenem oziru koristila. Zakaj bi raje ne nasadili orehov, domači kostanj itd. boljši bi bila smreka ali pa tudi divji kostanj. Tudi naše olepševalno društvo se je dvignilo. Urejeni parki, snaga, novi nasadi, vse priča o delavnosti društva. Mnogi se že vprašujejo, ali bo še stal stolp na Kozlovem vrhu, ki je bil izletnikom tako prijeten. Predvsem pa moramo nasvetovati našemu gos. komisarju, naj gre enkrat proti Dantejevi jami in k Benkovcu pod Perblo. Most pod Dantejevo jamo kliče po nujnem popravilu; most in pot pri Benkovcu sta resno opasna za življenje. Ubogi otroci, ki hodijo iz Zadlaz-Zabče v šolo na Perblo, so vedno v nevarnosti, da padejo v vodo, enako izletniki, ki hodijo ponoči, pa niso opozorjeni na nevarnost. Druga očita škoda, ki se javno vrši, je pa cerkva pri sv. Urhu na pokopališču. Rebra štrlijo še vedno v zrak, kakor jih je pustila vojna, le zob časa deluje, da se še dalje razkrajajo in s tem uničujejo tudi še preostale zgodovinske fresko-slike.

Z ozirom na poročilo »Edinosti« z dne 13. V. t. l. št. 113, kjer poroča dopisnik pod naslovom: »Okrožna prireditelj«, se čutim moralno prisiljenega pojasniti par stvari, da ne bo občinstvo v zmoti in bo poročevalec drugič bolj pazen v svojih poročilih. Predvsem moram ugotoviti, da ni bila gori omenjena prireditelj nikaka javna, še manj pa okrožna prireditelj, temveč je bil to le nekak družabni večer izobrazvalnega društva Čadrg, kjer so iz prijaznosti nastopila še nekatera društva s posameznimi pevskega

Katoliško tiskovno društvo v Gorici, ki je lastnik Katoliške knjigarne v Gosposki ulici ter Zadržne tiskarne na vrhu Placute, je na občnem zboru sklenilo, da se zaradi uniformnosti in drugih praktičnih razlogov s prvim majnikom spremeni ime Zadržne tiskarne v Katoliško tiskarno.

Načelstvo Katoliškega tiskovnega društva v Gorici.

točkami. Vsled tega odpadejo vse opazke poročevalca, ki lete na vodstvo, češ, da omalovažuje prireditve, na samo društvo, ki je po mnenju poročevalca izbralo »neumno« komedijo »Vse naše.« da se ni pobirala vstopnina itd. Burka »Vse naše« ne zaostaja popolnoma nič za burko »Trije tički«; ena kakor druga je primerna za družabni ali tudi za pustni večer, nobena pa ni za javno prireditev, dasi s takim »šundom« nekateri nastopajo v javni prireditvi. Prav nesrečna je pa pri mera z Žabčami. Žabčani — oddaljeni 20 minut od Tolmina — posejajo 5 razredno (danes 8) šolo v Tolminu; preje potovalna šola v Čadrgu (sedaj za silo redna) pač ne bo nikdar odgovarjala v izobrazbi tolminski šoli, ker dvomim, da bi si dali vzgojitelji tolminske šole do povedati, da ne dosežejo več kakor oni v Čadrgu. Kakor mi je znano privatno in tudi iz objavljenega poročila o občnem zboru društva v Žabčah, je to društvo v enakimi družabnimi večeri že ponovno nastopalo, torej ni to nikakšen prvi nastop. Torej je popolnoma neumestno primerjati društvo, ki je šele v povojju, z društvom, ki ima že nekaj dela za seboj, kakor bi bilo neumestno primerjati Žabče s preizkušeni družbi n. pr. z Ljubinom, Poljubinom in Zatoľminom, dokler je bilo še skupno. Saj so nam še vedno v spominu naravnost vzorno podane drame: Srenja, Cigan Šandor, Dom i. dr. Kolikor mi je znano, so režiserji in tudi podpisani skušali opiliti izreko in tudi tisto »nesrečno elkanje«, ki pa ni nikak poglobitvi greh in ga marsikateri kritiki v zadregi naravnost iščejo in kažejo v javnost. Mislim, da je stališče glede — el — ugotovljeno za inteligenta. a preteklo bo še precej Soče, predno bo med prostim ljudstvom popolnoma izginil; treba bo pa še precej izobrazbe v nasprotnem oziru, da ne bo namreč ljudstvo pisalo — u — na mesto — l — kar opazamo že med priprostimi, ki slišijo samo o »nesrečnem elkanju«.

Ni moj namen, podati slike posameznih javnih nastopov, ki so jih imela posamezna društva v zadnji sezoni, to naj služi le v informacijo, da ne bo nesporazumljenj. Vam pa, Čadržani, naj bo le v ponos, da so Vaš skromen nastop hoteli uvrstiti kar med okrožne! Le po začetni poti pogumno naprej, pa bodo gotovo še ostali tovariši in tovarišice spoznali, kako koristno je društvo!

I. S.

Z ozirom na mnoga vprašanja, zakaj sta sosedni vasi Poljubinj in Žabče isti dan t. j. 11. IV. t. l. vpriporili svoje spomladanske prireditve, moramo tu javno izjaviti, da se ni to izvršilo v nikakem znamenju bojkota in konkurence, še manj pa v znamenju kakega sovraštva. Obe prizadeti družbi sta se skupno posvetovali in vstrajali pri svojih sklepkih vsled tehtnih razlogov n. pr.: kdo je mogel predvidevati, da bo ravno tedaj vpoklic igralcev v vojaško službo, drugo društvo je poslalo vest v javnost itd. Kdor podtika druge namene, ta dela mladini in tudi voditeljem krivico. Okrožje.

Idrija.

Takih dopisnikov kot ga ima »Edinost« v Idriji, je na tem božjem svetu res malo. Čudim se naravnost, da, če že ne uredništvo, pa vsaj uprava ne spozna, da danes ne predstavljajo slovenstva več razni gospodje dohtarji, oštirji in sploh »napredni« ljudje, ker ti so pravčasno zbežali preko granice ali pa oblekli črno srajco, pač pa čisto drug element, ki je ostal zvest samemu sebi in svojim ciljem. Da, vsaj uprava bi to lahko spoznala. Kaj bo rekla tetka na te besede, mi Idrijčani ne vemo. Res pa je le to: Sinčki so se izsolali in so dobili vzorna mesta v državi sreče SHS,

stari umirajo, kar je mladine pa »Edinost« ne čita, ker so njeni dopisniki res samo vzor močje. Bog jih daj še takih!

Spodnja Idrija.

(Srebrna in zlata poroka.) V četrtek 20. maja t. l. obhajata srebrno poroko Bončina Jožef in Marija rojena Golob iz Spodnje Kanomlje, naslednji dan — 21. maja pa zlato poroko Žakelj Urban in Marija rojena Vojska iz Spodnje Idrije. Ženi zlatoporočenca želimo skorajšnjega okrevanja, da se bodo zamogli tudi v cerkvi izvršiti vsi lepi obredi vprav za to priliko predpisani. Obema paroma pa kličemo ob tej izredni priliki: Bog Vas ohrani čile in zdrave še mnoga leta!

Črni vrh nad Idrijo.

Čim bolj se bliža imenovanje pošteštata, tembolj nestrpno in s skrbjo pričakujemo tega dogodka.

Kandidatov je več, med njimi je menda tudi prejšnji župan Poženel.

Pri zadnjih županskih volitvah se mu ni posrečilo ohraniti si svojega županskega stolca, dasi so bili njegovi pristaši precej nasilni. Proti našim odbornikom so pokali revolverji — zvižaje — grožnje — obljube — podkupovanje — razbijanje oken — denunciacije — črna roka z bodalom, — pa tudi prigo varjanje idrijskega komisarja, vse ni nič pomagalo. Naši možje so ostali neizprosnici.

Zakaj nismo marali več Poženela? Njegove reči z aprovizacijo niso prav nič dopadle ljudem. Njegove občinske račune je sedanji obč. odbor našel v takem neredu, da jih ni mogel potrditi in leže še nepotrjeni pri oblasti. Marali ga pa tudi niso, ker se je bratil z nekaterimi takimi ljudmi, ki so imeli že dosti posla z državnim pravdnikom. Nismo se zmotili! Neki prejšnji idrijski podprefekt se je pri neki inspekciji izrazil, da je naše županstvo tako dobro vođeno, da bi bilo lahko za vzor mnogim občinam. Sedanji obč. svet je prevzel od prejšnjega županstva 14.000 lir dolga, dočim se je skazalo koncem lanskega leta 20.000 lir preostanka kljub temu, da se je občinski inventar zvišal za okroglo 20.000 lir in da se je pobirala enaka davščina kakor po drugih občinah v našem okraju. Kljub temu g. Poženel ni zgrabil poguma; še enkrat hoče osrečiti našo občino in se dokopati do poteštata. Mi pa upamo in želimo, da se oblast ne bo ozirala na njegovo srajco, katera je bila svoj čas že rudeča, ampak na gospodarsko korist naše gorske vasi ter nam imenovala osebo, ki bo zmožna voditi našo občino v vsakem pogledu.

Pozdravi fantov-vojakov.

Slovenci pri drugem težkem topničarskem polku v Modeni pošiljajo najsrčneje pozdrave staršem, bratom, sestram, prijateljem in svojim dekletom. Želimo letniku 1907, da naj le hitro vžije še par lepih dni in obenem želimo najlepše praznovanje binkoštnih praznikov. Pirec Karel Vojsčica. Gulič Karel Nabrežina, Gabrovec Maks Sosljan, Špacapan Ivan Renče, Trojar Ivan Renče, Rusjan Franc Renče, Simič Anton Kojsko. Buzin Viktor Rupa, Cotič Bazilij Sovodnje, Nanut Leopold Štandrež, Križaj Ambrož Gorica, Lozej Franc Poždraga, Pangerc Jakob Laže pri Senožečah, Štibilj Franc Zapuže pri Ajdovščini, Podgornik Ignac Kronberg, Obad Alojz Gabrovica, Žakelj Anton Brežnica, Maver Ivan Poljubin, Vidmar Alojz Šturje, Žvanut Avgust Podraga, Gabrijelčič Rafael Gorica, Fakin Franc Poždraga, Komel Štefan Lokev, Rujavec Ferdinand Vojsko, Obad Janko Sarelež, Marušič Franc Sv. Mihael, Orel Peter Bilje, Marinčič Alojz Vitovlje, Uršič Florjan Straža, Gabršček Anton Kamno, Licen Stanislav Rihenberg, Grošel Ivan Vojsko, Pegan Anton Senožeče, Rakovšček

Ivan Drežnica, Marušič Franc Ajševica, Skočir Viktor Kobarid, Rajer Boris Šturje, Štok Franc Povir, Kocjan Franc Žirje, Žgur Aleksander Podraga.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. Martin Hvala, Gorenja Tribuša 5 L; Neimenovani denarni zavod 200 L; Neimenovani po župnem uradu št. Vid pri Vipavi 50 L. — Srčna hvala!

Popravek.

V 37. št. G. S. je bila priobčena »Izjava« na 4. strani. »Izjava« je bila priobčena, ker smo bili krivo in lažljivo poučeni. Zato popravljamo:

1. »Izjave« ni prinesla pooblaščenca oseba.
2. Justina Cej in Ivan Rijavec nista podpisala preklica.
3. Zato je »Izjava« brez pomena in veljave.

Uprava.

VABILO

k rednemu občnemu zboru »Ljudske posojilnice« za farno občino Kamnje, ki se bo vršil v nedeljo dne 30. maja 1926 ob 3. uri pop.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Revizijsko poročilo.
4. Odobrenje računskih zaključkov za leta 1923.—25.
5. Volitev novega načelstva.
6. Volitev novega nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri ne bi bilo zadostno število članov, se bo vršil občni zbor eno uro pozneje ob vsaki vdeležbi.

Županstvo Trnovo pri Gorici (Prebivalcev 1488).

Razpisuje se služba občinskega tajnika z letno plačo 7200 lir, všteti postavne stroške.

Prošnje opremljene s predpisanimi listinami morajo biti predložene do 31. t. m.

Pripustitvena taksa lir 50.10.

Nastop službe 15. junija.

Trnovo pri Gorici, dne 11. V. 1926.
Tajnik: Leban. Župan: Rijavec.

VOJNA ODŠKODNINA.

Konzulence, zastopstva, prizivi, konkordati, likvidacije, davčne zadeve, posojila vsake vrste, všteti brezobrestna posojila na starostno obrabo. — Pisarna: A. Trampuž, sod. oficijal. Gorica, Via Garibaldi 20, I. nadst.

Lepa prilika! Pri Sv. Petru v Ajbi p. Ročinj je na prodaj posestvo obstoječe iz hiše in 18 johov zemljišča. Kupec plača polovico cene takoj, polovico pa po dogovoru. Franc Jerončič, lastnik.

TROPINOVEC, pristni, dobite vedno v vsaki množini pri »Zadružni žganjekuhi« v Dornbergu

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50 Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica **Centrala LJUBLJANA** Rezerve

Din. 50,000.000 **Din. 10,000.000**

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — **Agencije: Logatec.**

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.

Kmečko deklo sprejemem takoj v službo. Plačilo po dogovoru. Tabor 62 — Dornberg.

Mebilirana vila v bližini Gorice se odda za 2—3 mesece t. i. za časa počitnic v najem; odda se z vso opravo in zeliščnim vrtom. Pogoji so zelo ugodni. Naslov pri upravi lista.

Pisarna za delitev skupnih zemljišč, obč. pašnikov in gozdov v Gorici, Corso V. E. III — 19 — v hiši Hipotečnega zavoda daje brezplačne informacije ter je odprta **SAMO OB ČETRTEKIH.**

Zelo rodovitno kmetijo,

14 oralov zemlje, 12 velikih njiv, 2 gozda, travniki, sadonosnik, hiša, hlev, vodnjak, zdrava krasna lega, pol ure do fare, eno uro do železnice, prodaja Korošec, Rimske toplice, Slovenija, Jugoslavija. Cena z inventarjem samo Lit. 17.000. Naseli se lahko takoj. Zaslužka veliko.

Prilika:

Proda se popolna oprema za mlin; tudi posamezni kosi. Ponudbe za nakup naj se pošljejo pod »Macchiaro« na tvrdko Molesini v Gorici.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 28. 5. 1926.

Iz Genove v Njujork v 2 dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Giovanna« 18. 6. 1926.

»Conte Verde« 26. 6. 1926.

»Principessa Maria« 29. 7. 1926.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh;

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 22. 6. 1926.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

**F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.**

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Lastnik se je specializiral na Dunaju, bil več let asistent zobozdravnika dr. ja Pikla. Laboratorij otvoren že leta 1918. — Sprejema do 9. do 12. in od 2. 6., ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. — —

Zdravnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini št. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.